

УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПРОДУКЦІЇ НА ПРОЕКТНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ

Айрапетян Д. А.

Науковий керівник – Старостіна А.Ю., канд. техн. наук

В даний час дуже важливо, щоб продукція, вироблена підприємством, була якісною і відповідала вимогам нормативної документації. У боротьбі за ринки збуту важливим інструментом є саме якість, адже саме вона забезпечує конкурентоспроможність товару. Аж до 70-х років минулого століття терміна «управління якістю» не існувало, типові функції управління якістю майже не використовувалися, і управління якістю було зведено до звичайних моніторингу і контролю, оскільки головна мета була боротьба з дефектами [1].

А з 50-х років минулого століття все частіше звертається увага на те, що якість необхідно забезпечувати на всіх стадіях життєвого циклу товару. У 1951 р Дж. Джуран ввів поняття «спіраль якості», вказавши в якості її повторюваних стадій дослідження ринку, розробку проектного завдання, проектування, складання технічних умов, розробку технології та підготовку виробництва, виробництво, контроль якості, поставки, післяпродажне обслуговування і утилізацію. У 60-х роках А. Фейгенбаум запропонував концепцію загального контролю якості (TQC - Total Quality Control), згідно з якою контроль якості повинен діяти на всіх стадіях створення товару. Наступним кроком стало формулювання концепції загального управління на основі якості TQM (Total Quality Management), основні принципи якої зводяться до наступного: необхідна якість товару – це та якість, яка потрібна споживачеві; управління якістю необхідно на всіх стадіях життєвого циклу товару; всі учасники ланцюжка виробництва товару повинні брати участь в управлінні якістю [1].

Проблему якості можна порівняти з айсбергом: власне якість представляє видиму верхівку айсберга, яка не перевищує 10% його об'єму. Основна частина знаходиться під водою і саме підводні течії визначають курс айсберга. Стан якості також забезпечується прихованою (підводною) частиною - технологічним забезпеченням виробництва.

Сучасні економічні умови загострили кризу управління виробництвом, а формування нового конкурентного середовища змусило керівників підприємств звернути увагу на якість і ефективність вироблених товарів і послуг.

Українські підприємства відстають від своїх зарубіжних аналогів в застосуванні сучасних методів управління якістю. В умовах ринкової

економіки перед вітчизняними виробниками постала проблема випуску продукції, яка не поступається закордонним аналогам за якістю і має більш низьку ціну. Для вирішення проблеми підвищення якості продукції багато вітчизняних підприємств прийняли рішення про впровадження системи управління якістю (СУЯ), в основу якої покладено процеси, регламентовані останньою версією стандартів серії ISO 9000 [2].

Фактор якості повинен враховуватися при прийнятті рішень з питань розвитку країни, передбачати організацію широкої підготовки керівників і фахівців різного рівня в області якості, визначати політику зі створення для підприємств організаційно-технічних умов, які сприяють вирішенню проблем якості. Якість пронизує всі сфери матеріального виробництва і суспільних відносин. Досвід країн з успішно розвиненою ринковою економікою показує, що саме якість - той головний інструмент, який дозволяє оптимально витрачати всі види ресурсів; дотримуватися усіх пред'явлених до продукції вимог; втілювати в продукції очікування споживачів, тощо. Управління якістю продукції має здійснюватися системно, тобто на підприємстві повинна функціонувати система управління якістю продукції, що представляє собою організаційну структуру, розподіляє відповідальність, процедури і ресурси, необхідні для управління якістю .

1. Кузнєцов, Л. А. Управління якістю в XXI столітті / Л. А. Кузнєцов // Методи менеджменту якості. - 2013. - № 9. - С. 36-42.

2. Тавер, Е. І. Якість як об'єкт управління / Є. І. Тавер // Методи менеджменту якості. - 2012. - № 11. - С. 22-27.

ЙМОВІРНІСТЬ ВІДХИЛЕННЯ ВІД НОРМИ ВИРОБНИЧОГО СЕРЕДОВИЩА

Карасенко Ю.В.

Науковий керівник – Рогозін А.С., канд. техн. наук, доцент

В якості показників об'ємів завдань в плані забезпечення нормованих умов праці на підприємствах з шкідливими умовами праці доцільно використовувати ймовірності певної кількості відхилень від норми виробничого середовища. Для підвищення ефективності захисту працюючих від шкідливих виробничих факторів, також необхідно спиратись на ймовірності порушення нормальних умов праці.

В якості показників небезпеки працівників доцільно використовувати ймовірності знаходження робочих місць підприємства у стані певної кількості відхилень виробничого середовища від норми.